

Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt skal jeg ikke udtale mig yderligere om det, der er fremført her. Jeg takker for Tilslutningen og haaber, at den Udvalgsbehandling, som er stillet i Udsigt, ikke maa blive for lang, men at vi kan faa vedtaget Lovforslaget i alt Fald i denne Rigsdagssamling.

Hauch: Jeg vil gerne sige det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) Tak, fordi han udtalte, at han forstod de Bemærkninger, jeg har gjort om Flytning eller delvis Flytning af Undervisningen paa Landbohøjskolen. Jeg vil gerne tilføje, at jeg aldeles ikke er blind for, at der knytter sig mange Vanskeligheder til en saadan Flytning. Jeg kan ogsaa indrømme, at jeg paa nærværende Tidspunkt i og for sig ikke kunde tænke mig Muligheden af, at hele Undervisningen blev flyttet, og jeg antager for øvrigt ikke, at det Tidspunkt vil komme, da jeg maatte anse det for rigtigt. Derimod kunde jeg tænke mig, at det var ønskeligt at flytte en Trediedel af Undervisningen ud i det praktiske Landbrug. Den højtærede Minister havde forstaaet mig rigtigt, da han gik ud fra, at jeg ikke var en absolut Tilhænger af Tanken om Flytningen, men jeg mener, at der er saa vigtige Momenter i denne Tanke, at de fortjener en meget nøje Overvejelse. Ja, jeg kan tilføje, at det gjorde mig i nogen Grad ondt at høre Ministerens første Udtalelser om Spørgsmaalet, idet jeg deraf forstod, at Ministeren egentlig betragtede sig som færdig med det Spørgsmaal, at han overhovedet ikke kunde tænke sig, at der kunde være nogen Rimelighed i at flytte Undervisningen ud i det praktiske Landbrug. Jeg maa sige, at saa vidt er jeg ikke kommet dermed, og saa vidt tror jeg ikke, man bør komme dermed, før den Sag er nøjere undersøgt og gennemtænkt. Senere forstod jeg, at den højtærede Minister maaske ikke helt havde forstaaet min Tanke, at vi ikke helt havde forstaaet hinanden. Den højtærede Minister gjorde nemlig opmærksom paa, at det praktiske Kendskab til Landbrugsforhold burde de studerende have, inden de kom til Landbohøjskolen. Deri er vi ganske enige, jeg kunde overhovedet ikke tænke mig, at man ved en højere Lærestalt kunde indrette sig paa, om jeg saa maa sige, at give Børneundervisning i Landbrug. Det hører slet ikke hjemme her, man maa kræve, at de kender det i Forvejen. Men Tanken hos de Mennesker,

som har fremsat disse Forslag, og den Berettigelse, som jeg mener ligger i disse Forslag, er, at de vedkommende faar Betingelse for bedre at udnytte den teoretiske Undervisning, naar de har det levende Demonstrationsmateriale ved Haanden og kan tage Lære deraf, og maaske kan man delvis overlade til Eleverne selv at sysle med disse Ting. Det er den Slags Undervisning, jeg har tænkt mig Muligheden af at lægge ud paa Landet, og dette Spørgsmaal vil jeg gerne have Lejlighed til i et Udvalg at drøfte nærmere med den højtærede Minister.

Hvad selve Realiteten i Lovforslaget angaar, hilser jeg det med Glæde. Jeg glæder mig baade over den Udvidelse, Undervisningen faar, og de Ansættelser, som finder Sted, fordi det forekommer mig, at der bliver Lejlighed til at optage Fag, som det er i høj Grad paakrævet bliver taget op ved vore højere Landbrugsundervisningsanstalter.

S. Rasmussen: Jeg vil takke den højtærede Landbrugsminister for de Udtalelser, han fremkom med overfor mit Spørgsmaal: om de Mennesker, som ikke har Eksamen, naar de begynder at studere, muligvis ved at godtgøre, at de har Forudsætningerne for at kunne følge med i de udvidede Kursus, kunde faa Lejlighed dertil ved en Forhandling med Direktøren eller Ministeren. Hvorledes det skal foregaa, ved jeg ikke, men saa vidt jeg forstod Ministeren, vil han ikke være uvillig til at give saadanne Mennesker en Indrømmelse, og det hilser jeg med Glæde, idet jeg tror, at disse Mennesker under Studietiden i mange Tilfælde kan erhverve sig de Forudsætninger, som de muligvis mangler for at kunne følge Undervisningen, og jeg er glad ved, at de ikke paa Forhaand er udelukkede ved Kravet om en Eksamen.

Jeg forstaar fuldtud de Bemærkninger om Flytningen, som blev fremsat af Vestres Ordfører (Hauch), og jeg forstaar ogsaa, hvad der taler derfor. Jeg haaber, at vi i Udvalget kan faa Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet og vise, at der ogsaa er vægtige Grunde, som taler derimod, og jeg antager, at det absolut maa opgives. Det er dog meningsløst det ene Aar at vedtage store Arealerhvervelser f. Eks., som vi gjorde i Fjor ved at købe Sygehjemmet og det, der hører dertil, og næste Aar flytte derfra, men det er Ting, jeg ikke skal komme nærmere ind paa.

Med Hensyn til hele Undervisningen